

AŠNA MARS

Koncert v jeskyni Býčí skála, Moravský kras, 23. 5. 2015

Pan Pavel Mlýnek, bytem v chaloupce ve Vranově u Brna a majitel firmy na šití outdoorových oděvů Mill, by se rád někdy podíval na Měsíc. Spatřit, jak mu nad hlavou vychází Zeměkoule...

Ač od klukovských let zapálený do leteckého modelářství nedoufá, že se mu to splní. Lunární turistika je luxusem milionářů a náměsíčníků. Radím mu, ať sbírá víčka od jogurtů, proč by mezi výhrami soutěží pro jedlíky jogurtů nemohla být právě cesta na Měsíc. Či alespoň si koupit jurtu.

Ostatně v šedesátých letech se tak sborově zpívalo:

*Který první z pionýrů / poletíme do vesmíru /
poletíme, poletíme / který z nás / to dnes nevíme
Který z nás / který z nás / poletí až na planetu Mars /
sbor: "Až na Mars!"
Který z nás / který z nás / poletí až na planetu Mars!*

Zpěvačka Romana Šilhavá je toho názoru, že ona sama jednou na Měsíc poletí určitě. Tím pádem se o to starat nemusí. Nezní to jednoznačně radostně, byť v oné pionýrské pochodové písni se tomu tak zdálo:

*Když spadnem, tak pojišťovna / nějakou tu škodu srovná
A my zase poletíme / který z nás, to dnes nevíme
Který z nás / který z nás...*

"Radši zkrachujeme," končí svůj výklad pan Mlýnek o prosperitě brněnské outdoorové firmy Mill. Ukazuje na větrovce šev, který je nutno šít nadvakrát, aby se při první příležitosti bunda neroztrhla. Číňané takové stehy prošíjí jen jednou. Normální uživatel si toho nevšimne, ovšem výroba bundy rázem zlevní o polovinu. I vodní sloupec, který by nepromokavá látka měla udržet, Istivý Asiat klidně udá dvakrát větší než je realita. Ovšem pak ta láce...

Jeskyně Býčí skála, skalní to díra. Dnes, v sobotu 23.května roku 2015, zde pan Mlýnek pořádá benefiční koncert skupiny Ora pro nobis pro o.s. Blueland. Výškou stropu to připomíná nádražní halu třetihorního nádraží. Zima jak v tanku, čtvrt podlahy vybetonováno nacisty v pokusu převést do jeskyně tovární výrobu ohroženou bombardéry Spojenců. Našlo se tu v 19.století hromadné pohřebiště čtyřiceti koster lidí různého věku, pozabíjených údajně v rámci pohřbu nějakého pravěkého velmože.

Jak se kdysi cestovalo. Tam, na Měsíc či onam.

Platicích sešlo se v Býčí skále na sedmesát, ve více doufalo se. Pravda, celý den lilo a před jeskyní místní hasiči slavili své stříkačky, ale psali jsme panu Mlýnkovi hned, že si musí pozvat nějaké skutečné hvězdy. Pro Tibeťany vybráno pět tisíc rupií. Rupie vycucány z palce, líný to hledat kurs mezi rupií a korunou. Cca iks ypsilon měsíčních platů učitele na tibetské základce, jejíž provoz Blueland podporuje, lomeno dvěma.

Kdyby si Ora nevzala domluvených 2 000,- Kč na úhradu cesty vláčkem écéčkem, mohlo být třeba i na školníka. Ne nadarmo ovšem staré přísloví říká: “Zachraňme Tibet, ale také sebe.”

Panuje důvodná obava, že cestu hradil pan Mlýnek kapele nikoliv ze vstupného, nýbrž ze své kapsy. Pro Blueland takto uspořádal již asi šest benefičních koncertů, ne nepodobně jako odmítá přesunout šití bund Mill do Asie a šulit kvalitu. Šulit šalinu. Lze člověku odlétnout na Měsíc, aniž by si všiml? Na měsíc na Měsíc.